

DE DANSKE PATENTAGENTERS FORENING
(Patentagentforeningen)

Bilag 9.

København, den 26. september 1958

Til Handelsministeriet.

De Danske Patentagenters Forening (Patentagentforeningen) takker for Handelsministeriets henvendelse af 15. august 1958 om en udtalelse vedrørende det *forslag til lov om varemærker*, som er udarbejdet af den af Handelsministeriet under 8. december 1949 nedsatte kommission, og som Handelsministeren har til hensigt at fremsætte ved begyndelsen af den kommende folketings-samling.

Foreningen tiltræder ganske og aldeles, at lovforslaget fremsættes snarest og søges gennemført og ikraftsat så hurtigt som muligt.

Foreningen er nemlig af den opfattelse, at en lov i overensstemmelse med — eller i nær overensstemmelse med — det foreliggende udkast vil være et ganske betydeligt fremskridt i forhold til den nuværende retstilstand. Foreningen er derhos af den opfattelse, at det — af mange grunde som kan uddybes, hvis det ønskes — vil være meget gunstigt at få den nye lov gennemført så hurtigt som muligt.

Foreningen tiltræder derfor lovforslagets § 48, 1. stk., hvorefter det er hensigten, at den nye lov skal træde i kraft allerede den 1. januar 1960.

Om visse administrative forberedelser til loven vil foreningen tillade sig at fremsætte nogle bemærkninger i et — senere følgende — særskilt bilag.

Foreningen finder anledning til specielt at pointere, at den fuldt ud tiltræder og betragter som store fordele, at lovforslaget indfører klasseregistrering samt det såkaldte fremlæggelsesinstitut med mulighed for indsigelse fra enhver, der måtte have noget at indvende imod en ønsket varemærkerregistrering.

Når foreningen betragter indførelse af *klasseregistreringssystemet* som en afgjort fordel, hænger det bl. a. sammen med den bedre orden og oversigt over registrerede varemærker, som derved opnås, hvilket ikke blot er af betydning ved vurderingen af danske varemærker, men også i forskellige internationale forhold.

Mest betydning vil klasseregistreringssystemet dog formentlig få derved, at det må antages i væsentligt omfang at begrænse de nu alt for ofte uoverskuelige og — samfundsmæssigt set — urimeligt omfattende varefortegnelser til registrerede varemærker. Ved det afgiftssystem, som det er tanken at knytte til klasseregistreringssystemet, således at der betales afgifter ved registrering og fornyelser af varemærker for hver klasse, vil formentlig opnås en begrænsning af varefortegnelserne, der utvivlsomt vil være til gavn for helheden uden at være til nogen virkelig skade for den enkelte.

Vil man ikke indføre, at et varemærke kun kan registreres for sådanne varer, for hvilke det faktisk bruges (og lignende varer) eller tillige for varer, for hvilke det er anmelderens hensigt at tage mærket i brug, eller for varer, der hører til anmelderfirmaets erhvervsvirksomhed, og vil man ikke lægge nogen begrænsning med hensyn til vareområdet ind i den i lovforslagets § 1 og § 17 omhandlede erhvervsangivelse, menes det, at en række omstændigheder, derunder først og fremmest det stadig stigende antal varemærker, må tvinge til en eller anden begrænsning af de nu alt for omfattende varefortegnelser.

Disse har medført, at det ved registrering af varemærker nu alt for hyppigt er nødvendigt at fremskaffe samtykkeerklæring fra indehavere af tidligere registreringer. Dette medfører besvær og tidstab ved vare-